

ת"פ 25727/12/14 - מדינת ישראל נגד דוראב מסארוה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 25727-12-14 מדינת ישראל נ' מסארוה (עציר)

ת"פ 38885-03-15 מדינת ישראל נ' מסארוה (עציר)

בפני כבוד השופטת נאוה בכור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוראב מסארוה (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב האישום ובת"פ 38885-03-15, שצירופו התבקש במסגרת ההסדר, בעבירות התפרצות לעסק לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק; היזק במזיד לפי סעיף 452 לחוק (**4 אישומים**); ניסיון גניבה לפי סעיפים 25+384 לחוק; החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק; התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק; גניבה לפי סעיף 384 לחוק (**2 אישומים**); ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יצרף לתיק דן את כתב האישום בת"פ 38885-03-15, יודה בהם, ויורשע בגינם.

לעניין העונש- הצדדים יעתרו במשותף ל-32 חודשי מאסר בפועל ומע"ת, כאשר המאשימה תעתור אף להטלת פיצוי וקנס וב"כ הנאשם יטען באופן פתוח לעניין רכיבי ענישה אלה.

3. בטיעונו לעונש טען ב"כ המאשימה כי לנאשם הרשעה קומת אחת משנת 2007, ללא תיקים פתוחים נוספים.

מדובר בשני תיקים הכוללים אירועים לאורך שנת 2014, ובכלל זה אירועים חמורים של רכוש ואלימות, בין השאר כלפי אמו. הנאשם פגע בבני משפחתו השונים, ואך בשל קשיים ראייתיים עתרה המאשימה לעונש נמוך במסגרת ההסדר.

הנאשם עצור מיום 4.12.14.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו והודה במסגרת הסדר טיעון, חסך מזמנו של בימ"ש ומשמיעת עדויות רבות. עם

זאת, נוכח היותו של ההסדר מקל בעניינו, קיימת חשיבות רבה להטלת פיצוי למתלוננים, לצד קנס מתאים.

ב"כ הנאשם טען לעונש כי רכיב המאסר בהתאם להסדר כולל תקופה לא מבוטלת.

זהו מאסרו השני. מדובר בנאשם שצרך סמים, והעבירות התבצעו משום שהיה צריך לקנות את הסמים, ועל כן לא יכול היה להימנע מההתנהגות הפלילית לשם כך. כתוצאה ממעצרו בתיק זה, עשה הנאשם תפנית חדשה, הוא נקי מסמים כפי שעולה מדברי העו"ס בכלא הדירים, ומבקש להשתלב בהליך גמילה מסודר.

הנאשם צעיר יליד 1986, ומשתמש בסמים כ-5 שנים. זו הפעם הראשונה שמשפחתו נרתמה לעזור לו כדי לאפשר לו להשתלב בהליך גמילה ולעלות על דרך הישר.

הנאשם הסכים למעצרו עד תום ההליכים ולא ביקש להשתחרר, הביע חרטה ולקח אחריות, ואף צירף את שני התיקים כדי לפתוח דך חדש ולחזור למוטב.

לעניין קנס ופיצוי- בימ"ש מתבקש להימנע מהטלת רכיבי ענישה אלה, ולחילופין הטלת קנס סימלי, הואיל והנאשם לא יוכל לעמוד בתשלום הואיל ומצבו הכלכלי קשה, כמו גם מצבה של משפחתו, וכן רכיב המאסר הינו חמור לכשעצמו.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לכבד את הסדר הטיעון ולהמליץ לשב"ס לשלב את הנאשם בהליך גמילה בתוך כתלי הכלא.

הנאשם הוסיף כי מצטער על מעשיו. אלמלא היה משתמש בסמים קשים לא היה מתנהג כך. הוא ביקש להשתלב בהליך גמילה בבית הסוהר, והדבר לא ניתן לו. מבקש זאת שוב על מנת לחזור ולנהל חיים נורמליים.

הכרעה

4.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים וטיעוני הצדדים החלטתי לכבד את הסדר הטיעון בנסיבות אלה בעניינו של הנאשם, הגם שהינו מקל במידה רבה עם הנאשם.

בהתאם לעקרון ההלימה יש לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה עבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (**סעיף 40ב לחוק**).

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם שמירה על קניינו של הפרט, על שלומו ושלמות גופו, כמו גם ביטחונו האישי (**סעיף 40ג(א) לחוק**).

ביום **18.11.14** הגיע הנאשם לחנות צילום בטירה, בו עובדת אחותו, פירק את חלון הראווה ונטל ממדפי התצוגה 4 מצלמות מסוג ניקון, סוני, קנאון, ופוגי וכן 15 שעוני GB הכל בשווי כולל של כ- **8,000 ₪**.

ביום **4.12.14** הגיע הנאשם בשנית לחנות הצילום, התפרץ אליה לאחר שכופף את סורג החלון, כאשר באותה עת לן הבעלים בתוך החנות. משהורה לו הבעלים לעזוב את החנות, סרב הנאשם ובתגובה דחף אותו הבעלים אל מחוץ לעסק. לשאלת הבעלים אישר הנאשם כי הוא שגנב את הרכוש, וכי יחזיר לו אותו.

משהחל הנאשם ללכת מהמקום, הלך הבעלים בעקבותיו והנאשם תקפו בכך שהרים צינור ברזל וזרק לעברו ופגע בגבו. כתוצאה מכך נגרמה לבעלים המטומה גדולה בגב.

הבעלים חזר לעסק ונעל את הדלת, והנאשם בתגובה- הגיע לפתח העסק עם הצינור והמתין לו, ורק לאחר

שהבחין כי הדלת נעולה, עזב את המקום.

ביום **3.12.14** הגיע הנאשם לבית דודתו בטירה כשבמקום בני משפחה נוספים. הנאשם ביקש הנאשם כסף מזינה מנסור, ולאחר שסירבה- חטף את הטלפון הסלולארי מידיה וניסה להימלט תוך כדי שסכין נופלת מכיסו. בתגובה- אחזה בו המתלוננת יחד עם אחיה והוציאו מידו את הטלפון.

ביום **23.11.14** הגיע הנאשם לבית אחותו ובעלה, התפרץ לבית לאחר ששבר תריס חלון בסלון, נטל מחשב נייד, שני מכשירי טלפון סלולאריים וקופת חיסכון.

ביום **4.6.14** הגיע הנאשם לבית אמו, דפק בחוזקה על הדלת הכניסה בידו ובעט בה ברגלו וצעק לה לפתוח את הדלת. משסירבה לפתוח, נשברה הדלת.

ביום **19.10.14** הגיע הנאשם לית אמו בשנית, נכנס דרך החלון לסלון ודרש ממנה כסף. משענתה לו כי אין לה כסף, דחף אותה הנאשם והפיל אותה לרצפה. כתוצאה מכך איבדה המתלוננת הכרה ופונתה באמבולנס לבית חולים.

בחינת מעשיו של הנאשם מעלה כי מידת פגיעתו בערכים המוגנים הינה גבוהה, הואיל וכוללת ששה אירועים נפרדים, שבוצעו בסמיכות במהלך חודשים אוקטובר- דצמבר בשנת 2014, במהלכם תקף מספר בני משפחה, תוך גרימת נזק לרכושם ו/או לגופם, ובכלל זה גנב סחורה בסך אלפי שקלים, גרם לחבלה בגב המתלונן באישום השני, תקף את אמו ובת משפחה נוספת, וגנב מוצרי אלקטרוניקה יקרי ערך מביתה של אחותו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלות כי גרם לנזק כספי גבוה לאחותו ולבעלה, בעסק ובביתם, לנזק גופני למתלונן, ולאיבוד הכרתה של אמו עקב דחיפתה לארץ (**סעיף 40ט(א)(4) לחוק**).

נוכח העובדה כי נשא סכין על גופו למצער באירוע נשוא אישום שלישי, ושימוש בצינור ברזל באירוע נשוא האישום השני, היה עלול להיגרם נזק גופני חמור הרבה יותר למי מהמתלוננים (**שם, ס"ק 3**), לצד העובדה כי היה ממשיך ובוזז את רכושם על מנת לממן את צריכת הסם.

העובדה לפיה ביצע הנאשם את העבירות בשל התמכרותו לסמים, לא זו בלבד שממשלת לו לחומרא בנסיבות אלה, מקום בו התנהגותו הפסולה היא שהביאה אותו לסיטואציה זו, אלא שאף התמכרות זו עלולה הייתה לגרום להסלמת האירועים ולהמשכם.

התנהגותו האלימה והקשה כלפי בני משפחתו, ובכלל זה אמו, משווה למעשיו של הנאשם אכזריות יתרה, ומעוררת שאט נפש (**סעיף 40ט(א)(10) לחוק**), שעה שלא זו בלבד שניסה לנצל את קרבתם ואהבתם, על מנת להשיג את ממונם, אלא שאף משלא נענו דרישותיו- לא היסס לנקוט באלימות תוך שימוש בנשק קר וגרימת נזק לרכוש ולגוף.

בחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מעלה כי הנאשם צעיר כבן 29, בעל הרשעה קודמת אחת בלבד בעברו שעניינה פציעה כשהעברין מזויין שבוצעה בשנת 2005, בגינה ריצה מאסר בן 12 חודשים בפועל (סעיף 40יא(11) לחוק).

עם זאת, הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה (**סעיף 40יא(4) לחוק**) ואף צירף תיק נוסף התלוי ועומד בעניינו, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר והעדתם של עדים רבים ובכלל זה -בני משפחתו (**סעיף 40יא(6) לחוק**).

הואיל ולפיצוי הכספי יש חלק משמעותי בתהליך ההכרה של נאשם בעוולות להם גרם במעשיו, קבלת האחריות עליהם והחזרה למוטב, הרי שאין מנוס מהטלת רכיבי ענישה של פיצוי וקנס בנסיבות אלה. לא בכדי מנה המחוקק את מאמציו של נאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה (**סעיף 40א(5) (לחוק)**), כנסיבה אותה יש לשקול בעת קביעת גזר דינו של נאשם.

דברים אלה מתחדדים נוכח העובדה לפיה ההסדר אותו התוו הצדדים מקל עם הנאשם באופן ממשי, נוכח מתחמי הענישה בעבירות בהן הורשע, באופן שאין בו כדי לאזן ולייתר הטלת רכיבים כספיים דנן. על כן, בנסיבות אלה, לא מצאתי כי יש להקל עם הנאשם הקלה בספת על האמור, מטעמי שיקום.

הואיל וההסדר אותו התוו הצדדים הינו מוגמר, הכולל רכיב מאסר מוסכם, אין להידרש למתחמי ענישה, ובלבד שהענישה עליה הוסכם מצויה במתחם הענישה, וכך בענייננו (הגם שמצויה ברף התחתון).

לאור האמור, עברו הפלילי של הנאשם, נסיבות העבירות וחומרתן, והודאתו, החלטתי לכבד את ההסדר הטיעון בענייננו, בהיותו מאוזן וסביר, המקיים את עקרון ההלימה.

5. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 32 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו החל מיום **4.12.14**.
- ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, לבל יבצע את העבירות בהן הורשע.
- ג. קנס ע"ס 2,500 ש"ח שישולם עד ליום 1.4.16. לא ישולם הקנס - יאסר הנאשם למשך 45 יום.
- ד. פיצוי ע"ס 1,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים שישולם עד ליום 1.3.16.

צו למוצג - יושמד/יחולט/יוחזר לבעלים על פי החלטת המשטרה.

6. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ו, 21 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.